

31992L0109

19.12.1992

DZIENNIK URZĘDOWY WSPÓLNOT EUROPEJSKICH

L 370/76

DYREKTYWA RADY 92/109/EWG**z dnia 14 grudnia 1992 r.****w sprawie wytwarzania i wprowadzania do obrotu niektórych substancji wykorzystywanych do nielegalnego wytwarzania środków odurzających i substancji psychotropowych**

RADA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Europejską Wspólnotę Gospodarczą, w szczególności jego art. 100a,

uwzględniając wniosek Komisji ⁽¹⁾,

we współpracy z Parlamentem Europejskim ⁽²⁾,

uwzględniając opinię Komitetu Ekonomiczno-Społecznego ⁽³⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

niektóre Państwa Członkowskie przyjęły środki mające na celu kontrolę wytwarzania i wprowadzania do obrotu substancji często używanych do nielegalnego wytwarzania środków odurzających i substancji psychotropowych; inne Państwa Członkowskie zamierzają przyjąć podobne środki; konieczne jest zatem, w perspektywie urzeczywistnienia rynku wewnętrznego, opracowanie wspólnych reguł na poziomie wspólnotowym celem uniknięcia zakłóceń konkurencji w legalnym obrocie oraz zapewnienia jednolitego stosowania przyjętych reguł;

dnia 19 grudnia 1988 r. przyjęto w Wiedniu Konwencję o Zwalczaniu Nielegalnego Obrotu Środkami Odurzającymi i Substancjami Psychotropowymi, zwaną dalej „Konwencją Narodów Zjednoczonych”; Konwencja ta wpisuje się w ramy podejmowanych w skali światowej wysiłków związanych z walką przeciw narkotykom; Wspólnota uczestniczyła w negocjacjach w sprawie tej Konwencji, ukazując swoją polityczną wolę działania w granicach swoich kompetencji;

wymogi art. 12 Konwencji Narodów Zjednoczonych odnoszące się do handlu prekursorami (tj. substancjami często używanymi

do nielegalnego wytwarzania środków odurzających i substancji psychotropowych) są spełniane w odniesieniu do wymiany handlowej między Wspólnotą a państwami trzecimi na skutek przyjęcia rozporządzenia Rady (EWG) nr 3677/90/EWG z dnia 13 grudnia 1990 r. ustanawiającego środki, które powinny być podjęte w celu uniemożliwienia wykorzystywania niektórych substancji do nielegalnego wytwarzania środków odurzających i substancji psychotropowych ⁽⁴⁾;

artykuł 12 Konwencji Narodów Zjednoczonych przewiduje przyjęcie właściwych środków mających na celu monitorowanie wytwarzania i rozprowadzania prekursorów; w ramach decyzji podjętych na 35. sesji Komisji Narodów Zjednoczonych ds. Środków Odurzających Komisja uzupełniła wykaz substancji umieszczonych w tabelach w Załączniku do Konwencji; w niniejszej dyrektywie powinny być ustanowione odpowiednie przepisy celem wykrywania ewentualnych przypadków nielegalnego wykorzystywania środków odurzających, walki z ich nielegalnym przywozem do Wspólnoty oraz zagwarantowania, że wspólne reguły monitorowania będą stosowane na rynku Wspólnoty;

postanowienia art. 12 Konwencji Narodów Zjednoczonych opierają się na systemie nadzorowania handlu określonymi substancjami; większa część handlu tymi substancjami jest w pełni legalna; dokumentacja i etykietowanie przesyłek zawierających te substancje muszą być wystarczająco czytelne; należy ponadto, poza wyposażeniem właściwych organów w niezbędne środki działania, rozwinąć — zgodnie z duchem Konwencji Narodów Zjednoczonych — mechanizmy oparte na ścisłej współpracy z zainteresowanymi podmiotami gospodarczymi, a także na rozwoju systemu gromadzenia, wymiany i wykorzystywania informacji;

⁽¹⁾ Dz.U. C 21 z 29.1.1991, str. 17.

⁽²⁾ Dz.U. 125 z 13.5.1992, str. 195; oraz decyzja z dnia 18 listopada 1992 r. (dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym).

⁽³⁾ Dz.U. C 159 z 17.6.1991, str. 58.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 357 z 20.12.1990, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione przez rozporządzenie (EWG) nr 900/92 (Dz.U. L 96 z 10.4.1992, str. 1).

ponieważ metody wykorzystywania ciągle się zmieniają, w skali międzynarodowej uważa się, iż procedury, przewidziane w art. 12 Konwencji Narodów Zjednoczonych, należy wzmocnić w celu skutecznej walki z wykorzystywaniem przedmiotowych substancji;

Komisja oraz siedem Państw Członkowskich uczestniczyło w pracach Grupy Roboczej ds. Produktów Chemicznych, ustanowionej przez szczyt gospodarczy G7 w Houston dnia 10 lipca 1990 r. w celu rozwoju skutecznych procedur zapobiegania wykorzystywaniu prekursorów i podstawowych chemikaliów do nielegalnego wytwarzania narkotyków; podczas prac grupy zapewniono koordynację działań na poziomie wspólnotowym oraz ściśle konsultacje z przedstawicielami przemysłu i handlu;

sprawozdanie końcowe Grupy Roboczej ds. Produktów Chemicznych zostało zatwierdzone na szczycie gospodarczym G7 w Londynie dnia 15 lipca 1991 r.;

sprawozdanie końcowe uznające, że Konwencja Narodów Zjednoczonych stanowi podstawowy instrument współpracy międzynarodowej w dziedzinie wykorzystywania substancji chemicznych, zawiera szereg zaleceń zmierzających do wzmocnienia środków krajowych i międzynarodowych na podstawie tej Konwencji;

konieczne jest zapewnienie, by wytwarzanie i wykorzystanie substancji sklasyfikowanych w kategorii 1 załącznika I do niniejszej dyrektywy było uwarunkowane posiadaniem zezwolenia; dostawa tych substancji powinna być dozwolona tylko w przypadku gdy osoba, której mają one być dostarczone, jest w sposób szczególny upoważniona, ogólnie lub indywidualnie, do ich odbierania, posiadania lub dokonywania operacji tymi substancjami;

należy przyjąć środki zmierzające do ustanowienia ściślej współpracy z zainteresowanymi podmiotami gospodarczymi, aby informowali oni właściwe organy o podejrzanych transakcjach;

istnieje konieczność opracowania mechanizmów współpracy administracyjnej; pożądane jest, aby właściwe organy we Wspólnocie opierały swoje działania na rozporządzeniu Rady z dnia 19 maja 1981 r. nr 1468/81/EWG w sprawie wzajemnej pomocy między władzami administracyjnymi Państw Członkowskich oraz współpracy między nimi a Komisją w celu zapewnienia prawidłowego stosowania prawa dotyczącego spraw celnych lub rolnych⁽¹⁾; szczególną uwagę należy zwrócić na poufny charakter otrzymywanych i wymienianych informacji;

każde Państwo Członkowskie powinno wprowadzić sankcje o działaniu dostatecznie odstrasającym, aby zapobiec naruszeniom przepisów przyjętych w wykonaniu niniejszej dyrektywy,

⁽¹⁾ Dz.U. 144 z 2.6.1981, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (EWG) 945/87 (Dz.U. L 90 z 2.4.1987, str. 3).

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

TYTUŁ I

Zagadnienia ogólne

Artykuł 1

1. Niniejsza dyrektywa zmierza do ustanowienia wewnątrzspółnotowego monitorowania niektórych substancji, często używanych do nielegalnego wytwarzania środków odurzających i substancji psychotropowych, w celu przeciwdziałania wykorzystywaniu takich substancji.

2. Do celów niniejszej dyrektywy:

- a) „substancja sklasyfikowana” oznacza każdą substancję wymienioną w załączniku I, włącznie z mieszaninami zawierającymi tę substancję. Pojęcie to nie obejmuje produktów leczniczych oraz innych preparatów zawierających substancje sklasyfikowane, które zostały wytworzone w taki sposób, że wymienione substancje nie mogą być bez trudności wykorzystane lub odzyskane za pomocą dających się łatwo zastosować środków;
- b) „wprowadzanie do obrotu” oznacza każde dostarczanie osobom trzecim, odpłatnie lub nieodpłatnie, substancji sklasyfikowanych, wytwarzanych lub wprowadzanych do swobodnego obrotu we Wspólnocie;
- c) „podmiot gospodarczy” oznacza każdą osobę fizyczną lub prawną zajmującą się wytwarzaniem, przetwarzaniem, handlem lub rozprowadzaniem substancji sklasyfikowanych we Wspólnocie lub też prowadzącą działalność pokrewną, taką jak pośrednictwo lub magazynowanie substancji sklasyfikowanych;
- d) „Międzynarodowy Organ Kontroli Środków Odurzających” oznacza organ powołany przez Jednolitą Konwencję o Środkach Odurzających z 1961 r., zmienioną Protokołem z 1972 r.

TYTUŁ II

MONITOROWANIE WPROWADZANIA DO OBROTU

Artykuł 2

Dokumentacja i etykietowanie

Każde Państwo Członkowskie podejmuje wszelkie niezbędne środki w celu zagwarantowania, że wprowadzenie do obrotu substancji sklasyfikowanych podlega następującym wymogom:

- 1) wszelkie transakcje prowadzące do wprowadzenia do obrotu substancji sklasyfikowanych w kategoriach 1 i 2 załącznika I są właściwie udokumentowane:

- a) w szczególności dokumenty handlowe, takie jak faktury, wykazy ładunków, dokumenty administracyjne, dokumenty przewozowe i inne dotyczące przewozu zawierają informacje pozwalające w jednoznaczny sposób zidentyfikować:
- nazwę substancji sklasyfikowanej w kategoriach 1 lub 2 załącznika I,
 - ilość i wagę substancji sklasyfikowanej, a w przypadku mieszaniny ilość i wagę mieszaniny, jak również ilość i wagę lub procentową zawartość substancji wymienionych w kategoriach 1 i 2 załącznika I, będących składnikami mieszaniny,
 - nazwę i adres dostawcy, jednostki rozprowadzającej i odbiorcy końcowego;
- b) dokumentacja powinna ponadto zawierać deklarację klienta, określającą szczególne zastosowanie substancji. Szczegółowe zasady wykonania niniejszego przepisu zostaną określone zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 10 ust. 2. Przy badaniu tych szczegółowych zasad należy uwzględnić możliwość, aby stały klient, otrzymujący od jednego dostawcy substancję sklasyfikowaną w kategorii 2 załącznika I, przedstawił pojedynczą deklarację dotyczącą wszystkich takich transakcji w ciągu jednego roku;
- 2) jednakże zobowiązania na mocy ust. 1 nie mają zastosowania do transakcji dotyczących substancji sklasyfikowanych w kategorii 2 załącznika I, w przypadku gdy ich ilości nie przekraczają ilości wskazanych w załączniku II;
- 3) podmioty gospodarcze zapewniają, by na substancjach sklasyfikowanych w kategoriach 1 i 2 załącznika I umieszczano etykiety przed ich wprowadzeniem do obrotu. Etykieta musi zawierać nazwy substancji, według określeń zawartych w załączniku I. Dodatkowo podmioty gospodarcze mogą stosować swoje zwyczajowe etykiety;
- 4) podmioty gospodarcze przechowują dokumentację prowadzonej działalności w takim zakresie, jaki jest niezbędny dla przestrzegania zobowiązań na mocy ust. 1;
- 5) dokumentację określoną w ust. 1 i ust. 4 przechowuje się przez okres nie krótszy niż trzy lata od zakończenia roku kalendarzowego, w którym miała miejsce operacja określona w ust. 1 i musi być ona łatwo udostępniona na wniosek właściwych organów w celu przeprowadzenia kontroli.

Artykuł 3

Każde Państwo Członkowskie wyznacza organ lub organy właściwe dla zapewnienia stosowania niniejszej dyrektywy.

Państwo Członkowskie powiadamia Komisję o wyznaczonym organie lub organach.

Artykuł 4

Substancje sklasyfikowane w kategoriach 1 i 2 załącznika I

1. Państwa Członkowskie podejmują wszelkie stosowne środki w celu zapewnienia, że wytwarzanie oraz wprowadzenie do obrotu we Wspólnocie substancji sklasyfikowanych w kategorii 1 załącznika I będzie uwarunkowane posiadaniem specjalnego zezwolenia wydawanego przez właściwe organy.

2. Badając, czy w konkretnych przypadkach należy wydać takie zezwolenie, właściwe organy biorą pod uwagę w szczególności kompetencje i uczciwość składającego wniosek.

Zezwolenie może zostać zawieszono lub cofnięte przez właściwe organy w każdym przypadku, gdy istnieją uzasadnione podstawy, by sądzić, że posiadacz zezwolenia nie jest już właściwą i odpowiednią osobą lub że warunki, na podstawie których zezwolenie zostało wydane, nie są już spełniane.

3. Państwa Członkowskie podejmują wszelkie stosowne środki w celu zapewnienia, że każdy podmiot gospodarczy posiadający zezwolenie określone w ust. 1 dostarcza substancje sklasyfikowane w kategorii 1 załącznika I tylko osobom w sposób szczególny upoważnionym, ogólnie lub indywidualnie, do ich odbierania, posiadania lub dokonywania operacji tymi substancjami.

4. Podmioty gospodarcze zajmujące się wytwarzaniem lub wprowadzaniem do obrotu substancji sklasyfikowanych w kategorii 2 załącznika I mają obowiązek przekazywania i uaktualniania właściwym organom adresów zakładów, w których dane substancje są wytwarzane lub które nimi handlują.

Artykuł 5

Współpraca

Państwa Członkowskie podejmują wszelkie środki konieczne w celu ustanowienia ścisłej współpracy między właściwymi organami i podmiotami gospodarczymi, w ramach której podmioty gospodarcze:

- niezwłocznie powiadamiają właściwe organy o wszelkich okolicznościach, takich jak nietypowe zamówienia lub transakcje z udziałem substancji sklasyfikowanych, które mogą budzić podejrzenie, iż takie substancje, które mają być wprowadzane do obrotu lub wytwarzane, mogą być wykorzystywane do celów nielegalnego wytwarzania środków odurzających lub substancji psychotropowych,

- na żądanie właściwych organów dostarczają im w związanej formie informacji dotyczących prowadzonych transakcji z udziałem substancji sklasyfikowanych.

TYTUŁ III

ŚRODKI KONTROLI

Artykuł 6

Kompetencje właściwych organów

1. W celu zapewnienia prawidłowego stosowania art. 2 i art. 4 każde Państwo Członkowskie przyjmuje, w ramach swojego prawa krajowego, niezbędne środki pozwalające właściwym organom na:

- a) uzyskiwanie informacji o wszelkich zamówieniach substancji sklasyfikowanych lub operacjach z udziałem takich substancji;
- b) dostęp do miejsca prowadzenia działalności podmiotu gospodarczego w celu zbierania dowodów nieprawidłowości.

TYTUŁ IV

WSPÓŁPRACA ADMINISTRACYJNA

Artykuł 7

Do celów stosowania niniejszej dyrektywy i bez uszczerbku dla art. 10 przepisy rozporządzenia (EWG) nr 1468/81, w szczególności przepisy dotyczące poufności informacji, stosuje się *mutatis mutandis*. Każde Państwo Członkowskie przekazuje pozostałym Państwom Członkowskim i Komisji nazwy właściwych organów wyznaczonych do działania w charakterze korespondentów zgodnie z art. 2 ust. 2 tego rozporządzenia.

TYTUŁ V

PRZEPISY KOŃCOWE

Artykuł 8

Każde Państwo Członkowskie ustala sankcje na wypadek naruszenia przepisów przyjętych w wykonaniu niniejszej dyrektywy. Sankcje są wystarczające do wspierania zgodności z tymi przepisami.

Artykuł 9

1. Aby umożliwić wszelkie niezbędne dostosowania do ustaleń dotyczących monitorowania substancji sklasyfikowanych, właściwe organy w każdym Państwie Członkowskim przekazują każdego roku Komisji wszystkie istotne informacje dotyczące wykonania środków monitorowania ustanowionych w niniejszej dyrektywie, w szczególności w odniesieniu do substancji używanych do nielegalnego wytwarzania środków odurzających lub substancji psychotropowych, a także do metod wykorzystywania i nielegalnego wytwarzania.

2. Na podstawie informacji przekazanych zgodnie z ust. 1 Komisja opracowuje, zgodnie z art. 12 ust. 12 Konwencji Narodów Zjednoczonych i w konsultacji z Państwami Członkowskimi, roczne sprawozdanie do przedłożenia Międzynarodowemu Organowi Kontroli Środków Odurzających.

Artykuł 10

1. Komisja jest wspomagana przez Komitet ustanowiony na podstawie art. 10 rozporządzenia (EWG) nr 3677/90. Komitet bada wszystkie sprawy dotyczące stosowania niniejszej dyrektywy, które wnosi przewodniczący Komitetu z własnej inicjatywy lub na wniosek przedstawiciela Państwa Członkowskiego.

2. Przedstawiciel Komisji przedkłada Komitetowi projekt środków, które należy podjąć. Komitet wydaje opinię na temat danego projektu w terminie, który przewodniczący może ustanowić wedle pilności sprawy, której projekt dotyczy. Opinia jest wydana większością ustanowioną w art. 148 ust. 2 Traktatu w przypadku podejmowania przez Radę decyzji na wniosek Komisji. Głosy Państw Członkowskich w Komitecie są wazone w sposób określony w tym artykule. Przewodniczący nie bierze udziału w głosowaniu.

Komisja przyjmuje środki, które stosuje się natychmiast. Jednakże w przypadku gdy nie są one zgodne z opinią Komitetu, są bezwzględnie przekazywane przez Komisję Radzie. W takiej sytuacji Komisja wstrzymuje stosowanie środków, które wyznaczyła na trzy miesiące od daty przekazania.

Rada, stanowiąc większością kwalifikowaną, może podjąć inną decyzję w terminie określonym w poprzednim akapicie.

3. Procedurę ustanowioną w ust. 2 stosuje się w szczególności do:

- a) ustalenia, tam gdzie to właściwe, warunków odnoszących się do dokumentacji i etykietowania mieszanin i preparatów zawierających substancje w kategorii 2 załącznika I, jak przewidziano w art. 2;
- b) zmiany Załączników do niniejszej dyrektywy w przypadku zmiany tabel Załącznika do Konwencji Narodów Zjednoczonych;
- c) zmiany wartości progowych przedstawionych w załączniku II.

Artykuł 11

1. Państwa Członkowskie wprowadzą w życie przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania art. 7 i art. 10 przed dniem 1 stycznia 1993 r., a pozostałych artykułów przed dniem 1 lipca 1993 r. Państwa Członkowskie niezwłocznie powiadomią o tym Komisję.

Wymienione środki powinny zawierać odniesienie do niniejszej dyrektywy lub odniesienie to powinno towarzyszyć ich urzędowej publikacji. Metody dokonywania takiego odniesienia ustalane są przez Państwa Członkowskie.

2. Państwa Członkowskie prześlą Komisji teksty podstawowych przepisów prawa krajowego, przyjętych na podstawie niniejszej dyrektywy. Komisja informuje o tym pozostałe Państwa Członkowskie.

Artykuł 12

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do Państw Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 14 grudnia 1992 r.

W imieniu Rady

N. LAMONT

Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK I

KATEGORIA 1

Substancja	Kod CN
Efedryna	2939 40 10
Ergometryna	2939 60 10
Ergotamina	2939 60 30
Kwas lizergowy	2939 60 50
1-fenyl-2-propanon	2914 30 10
Pseudoefedryna	2939 40 30
Kwas N-acetylantranilowy	2924 29 50
3,4-metylenodioxymetylpropan-2-on	2932 90 77

Sole substancji wymienionych w tej kategorii w każdym przypadku, gdy ich istnienie jest możliwe.

KATEGORIA 2

Substancja	Kod CN
Bezwodnik octowy	2915 24 00
Kwas antranilowy	ex 2922 49 90
Kwas fenylloctowy	2916 33 00
Piperydyna	2933 39 30
Izosafrol (cis + trans)	2932 90 73
Piperonal	2932 90 75
Safrol	2932 90 71

Sole substancji wymienionych w tej kategorii w każdym przypadku, gdy istnienie ich jest możliwe.

KATEGORIA 3

Substancja	Kod CN
Aceton (*)	2914 11 00
Eter etylowy (*)	2909 11 00
Keton etylowo — metylowy (MEK) (*)	2914 12 00
Toluen (*)	290 230 10/90
Manganian(VII) potasu (*)	2841 60 10
Kwas siarkowy	2807 00 10
Kwas solny	2806 10 00

(*) Sole substancji wymienionych w tej kategorii w każdym przypadku, gdy ich istnienie jest możliwe.

ZAŁĄCZNIK II

Substancja	Pułap
Bezwodnik octowy	20 l
Kwas antranilowy i jego sole	1 kg
Kwas fenylooctowy i jego sole	1 kg
Piperydyna i jej sole	0,5 kg
Izosafrol (cis + trans)	0
Piperonal	0
Safrol	0